

Blanická kuřata

Karel Plíhal

1. Tam v hoře blanické spí vojsko - naše spása,
tak nás to učili a tak to bude asi,
jenže čas pokročil a my, z krve a masa,
čekáme s odevzdáním, až nás Blaník spasí.
2. Kuřata z Xaverova mají stejnou šanci,
blanická kuřata si taky dávaj' dvacet,
kdekdo nám svítí, jenže tma je jako v ranci,
lezeme na strom, který jiní začli kácet.
3. Blaničtí rytíři si spokojeně chrní,
tudíž: není tak špatně, aby nemohlo být hůře,
proč potom strkat hlavu do koruny z trní,
když ti ji nasadí to xaverovský kuře?
4. Jsme záznam na desce, co má jen jednu drážku,
kdysi to mohla býti progresivní deska,
kdysi to bejval šlágr, že jo, pane Hašku,
no ale vážně: poslouchal byste ji dneska?
5. Věděl jste dobře, že je blbost věčně stejná,
i když je vysílána super-hifi-quadro,
ty mouchy pořád dělaj' na obrazy lejna
a ten pan Brettschneider má jenom jiný kvádro.
6. Možná by stálo za to, z nějakýho fondu
uvolnit částku, třeba v rámci odzbrojení,
do hory blanické pak zavést vrtnou sondu,
abychom zjistili, že v hoře nikdo není.
7. Že je to stejná hora jako každá jiná,
v tomhletom případě, no teda, Pánbůh s námi,
nezbyde přiznat, že je všechno naše vina,
že oni spasitelé vlastně jsme my sami.
8. Zatím jen donášíme, žvaníme a spíme,
někteří makají a jiným rostou pupky,
jde jenom o to, zjistit, co v nás vlastně dříme,
zdali ti rytíři, zdali ti rytíři anebo ty kuřecí drůbky.